

ת"פ 38671/11/22 - מדינת ישראל נגד ט"ז

בית משפט השלום ברמלה
בשבתו בבית המשפט השלום בראשון לציון
ת"פ 38671-11-22 מדינת ישראל נ' ז' (עציר)

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י לשכת התביעות, שלוחת רמלה
הנאשם	ט"ז
	ע"י ב"כ עוה"ד דורון שטרן

גזר דין

הרקע

1. הגב' א' (להלן: "המתלוננת") אומצה בילדותה וגדלה במשפחה דתית חרדית. בהגיעה לגיל 22 היא חיפשה אחר אביה הביולוגי, ולאחר שהשקיעה מאמצים רבים היא הצליחה לאתר אותו, יצרה עימו קשר, והשמחה ההדדית על האיחוד ביניהם הייתה רבה. החלל האישי והעדר תחושת השייכות שליוו את המתלוננת פינו את מקומם לתקווה של הגשמת חלום לביסוס קשר חם עם אביה. אלא שאביה - הנאשם - זמן קצר יחסית לאחר שרכש את אמונה וקירב אותה אליו, ניפץ במהלומות ידיו את החלום, והותיר את המתלוננת שבורה בגוף ובנפש.
2. הנאשם נותן את הדין בגין מסכת עבירות שבהן הודה, כמפורט בכתב אישום מתוקן בשנית שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכך שביצע במשך כשלושה חודשים עבירות אלימות ועבירות אחרות כלפי בתו. כמו כן הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בנו הקטין - אחיה למחצה של המתלוננת, אשר אותו שלח הנאשם לפקח על בתו בדירתה שלה.
- זהו מקרה חריג בנסיבותיו המחייב את בית המשפט להשמיע קול ברור של הוקעת מעשי העבירה שביצע הנאשם, באמצעות ענישה הולמת, כגמולו של הנאשם, שיהא בה להרתיע אותו ושכמותו מביצוע עבירות אלימות של הורה כלפי ילדיו - בוגרים כקטינים.
3. מפאת חומרת העבירות עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 6 ל- 8 שנות מאסר, וביקשה להשית על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ההגנה עתרה, מנגד, לקביעת מתחם ענישה הנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר, וביקשה להסתפק בהשתת עונש פחות מחלקו האמצעי של המתחם.

תמצית כתב האישום המתוקן (במ/2 מיום 10.7.2023)

4. בחודש דצמבר 2021 פתחה המתלוננת את תיק האימוץ והתוודעה לזהות הוריה הביולוגיים - הנאשם ואימה הגב' ס' ס' (להלן: "אימה הביולוגית"), שעימה היא בקשר גם כיום. הנאשם נשוי לגב' ה' (להלן: "אשתו") ואב לשישה ילדים קטינים (בני 4 עד 16): חמש בנות ובן (יליד 2007) (להלן: "הבן") (להלן: "בני המשפחה"),

ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר עם משפחתו בדירה בעיר רמלה (להלן: "הבית"). בחודש אוגוסט 2022 עברה המתלוננת לדירה בעיר רמלה סמוך לבית הנאשם ומשפחתו.

5. **מהאישום הראשון** עולה כי בתאריך 8.11.2022 בשעה 09:00 לערך, בהיותם בבית, אמר הנאשם למתלוננת שהוא יכול להכותה עד השעה 14:00 משום שבנותיו לא נמצאות בבית. על רקע כעסו משלא סרה המתלוננת למרותו, הכה אותה הנאשם במקל דק וארוך (להלן: "המקל"), והבהיר לה שהוא מכה אותה כדי שלא תזלזל בו. בשעת ערב מאוחרת, בטרם עלתה המתלוננת על יצועה בבית, איים עליה הנאשם באומרו "**אני בן זונה אם אני לא לוקח את כל הראשים שלך ושל אחיות שלך ושל ה' בשקית ונעצר, רק את הבן אני משאיר**". בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

6. **באישום השני** הודה הנאשם בכך שבוע עובר ליום 9.11.2022 בערה חמתו משום שהמתלוננת דיברה בקול רם מדי לטעמו, אז הוא הכה אותה בעוצמה רבה בשתי מכות אגרופי בראשה. כפועל יוצא מכך נחבט ראשה של המתלוננת בקיר ודם ניגר מאוזנה, ולמרות זאת הנאשם המשיך להכותה בבטנה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

7. **באישום השלישי** הודה הנאשם כי ביום 1.11.2022, בתגובה להודעת המתלוננת כי ברצונה לעזוב את הבית עקב חששה מפניו והרגשתה כי הוא לא מבין אותה, סטר לה הנאשם מספר פעמים בפניה, ואיים להכותה באמצעות המקל. בגין מעשים אלו הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין.

8. **באישום הרביעי** הודה הנאשם כי שלושה שבועות עובר ליום 9.11.2022, בעת שהמתלוננת הייתה בדרכה חזרה מעבודתה, היא שוחחה עימו בטלפון ושאלה אם הוא מתגעגע אליה. הנאשם השיב בשלילה, והסביר זאת באומרו שהיא ממרה את פיו. כשהגיעה המתלוננת סמוך לדירתה, התקשר אליה הנאשם וצעק עליה בדרישה שתגיע אליו. המתלוננת החלה לרעוד וניגשה לדירתה, שם המתין לה הנאשם וישב עם גבו לדלת. כשברכה אותו המתלוננת לשלום, סימן לה הנאשם בידו לשבת מולו, דחף באמצעות רגלו את השולחן לעברה, אמר לה "**אני מדבר איתך למה את שותקת**", והטיח בה האשמות כי היא לא מכבדת אותו.

9. אז ביקש הנאשם מהמתלוננת לשלוח הודעה לאימה הביולוגית על כך שהיא בביתו ולא באילת, אך היא לא הבינה את פשר בקשתו, ובתגובה משך הנאשם בשיערות ראשה, הכה אותה באגרופים, השליך לעברה פחית בירה, והורה לה לנקות אחריו. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בתקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

10. **באישום החמישי** הודה הנאשם בכך שבמועד שלא ידוע במדויק במהלך חודשים יולי-אוגוסט 2022 שכבה המתלוננת על מזרן בביתו, והוא הורה לה לישון. המתלוננת לא הצליחה להירדם, והרימה את ראשה כדי לראות אם הנאשם ער, וחזרה ונשכבה על המזרן. לפתע הכה אותה הנאשם במכת אגרופי באפה, ואיים עליה באומרו "**זהו, אני הולך לשחוט אותך, אני אראה לך מה זה**". בכך הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין.

11. **באישום השישי** הודה הנאשם כי בחודש אוגוסט 2022, לאחר שהמתלוננת לא עמדה בתשלום דמי השכירות בדירתה בגבעת שמואל, היא עברה להתגורר בדירה קרובה לבית הנאשם. סמוך לאחר מכן איים עליה הנאשם

כי אם היא תדבר עם אחד משכניה הוא יהרוג אותה. הנאשם הוסיף ואיים באומרו: **"תכניי את הקבר לעצמך"**, והודיע לה שבנו ילון עימה בדירתה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בביצוע עבירת אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

12. **באישום השביעי** הודה הנאשם כי בחלוף שבוע ממעבר המתלוננת לדירתה ברמלה, לאחר שהזמינה טכנאי מצלמות אבטחה בהתאם לדרישתו, ובעת ששהה הטכנאי בדירתה עם הבן, התקשר אליה הנאשם והורה לה למחוק תמונה מהטלפון שלה. המתלוננת לא הבינה את בקשתו, ובחלוף כדקה התייצב הנאשם מחוץ לדירתה חמור סבר, ובנוכחות בנו משך באוזנה של המתלוננת, הכה באגרוף במותנה, וגרר אותה לחזית הבניין באומרו: **"את רוצה שאזיין אותך לפני כולם"**. בהמשך פנו הנאשם והמתלוננת לכיוון ביתו, והיא הציגה בפניו את הטלפון שלה במטרה לפייסו. בתגובה השליך הנאשם את הטלפון על הרצפה בעוצמה, ושבר אותו. בגין מעשים אלו הורשע בתקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 379 ו-452 לחוק העונשין.

13. **באישום השמיני** הודה הנאשם כי במהלך ספטמבר 2022, בעת שהכין עם המתלוננת ארוחת ערב, שתה הנאשם מספר פחיות בירה. לפתע בערה חמותו של הנאשם והוא הורה למתלוננת לשתוק, להשאיר את הטלפון שלה, וללכת לדירתה. בטרם עזבה המתלוננת את הבית אמר לה הנאשם שהיא לא תאכל עימם, וכשבנו יסיים לאכול הוא יגיע לדירתה כדי לישון עימה. המתלוננת הלכה לדירתה, ולאחר מספר דקות הגיעה אחותה והשיבה לה את הטלפון. כעבור שעה התקשר אליה הנאשם והורה לה לבוא לאכול עימם ארוחת ערב. המתלוננת, שחששה להמרות את פיו של הנאשם הגיעה מייד אל הבית, ועזרה לערוך את השולחן. אז אמר הנאשם לבני המשפחה שיאכלו, הלך לחדרו והפטיר בערבית שעל המתלוננת לסיים לאכול, וביקש שיעדכנו אותו אם היא לא עושה כן. בחלוף מספר דקות שב הנאשם עם המקל וקילל את המתלוננת.

14. הנאשם הורה למתלוננת להתיישב לצידו ולהקליד הודעה, ולאחר מכן להיכנס לחדר האמבטיה. אז אמרה המתלוננת כי היא לא יכולה כיוון שאחותה התקלחה באותה עת, ובתגובה הרעים הנאשם בקולו והורה לה להיכנס למקלחת. כשהבחין הנאשם כי המתלוננת נכנסה למקלחת עם הטלפון הנייד שלה, הוא נכנס לחדר האמבטיה ולקח את הטלפון מידה בעודה ערומה. כשיצאה מהמקלחת הבחינה המתלוננת שהנאשם קורא את הודעותיה, וביניהן הודעות ששלחה לאימה הביולוגית וסיפרה לה על אודות סבלה. הנאשם זעם, קילל את המתלוננת נמרצות, השליך את הטלפון ארצה, גרם לו לסדק, והורה לה לשוב לדירתה. כשהגיעה המתלוננת לדירתה המתין לה הנאשם ליד הדלת ובידו המקל. אז הכה אותה הנאשם בכל חלקי גופה, בראשה, בגבה ובישבנה, וגרם לה חבלות קשות ושטפי דם בכל חלקי גופה. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 380 ו-452 לחוק העונשין.

15. **באישום התשיעי** הודה הנאשם כי ביום 22.8.2022 סמוך לחצות, לאחר שהמתלוננת התקשרה וסיפרה לו על יוכוח שהתנהל בינה לבין בנו, הגיע הנאשם לדירתה בסערה עם מקל מטאטא מפלסטיק בידו, סימן לשניים לשתוק, והכה אותם נמרצות באמצעות המקל. הנאשם חזר והנחית שוב ושוב את המקל בעוצמה רבה במכות כלפי בנו, עד שזה התקפל עם גופו על הרצפה. הנאשם המשיך והכה לסירוגין את המתלוננת בגבה וישבנה, עד שגם היא התקפלה על הארץ, ומעוצמת המכות נשבר המקל. אז ניגש הנאשם ונטל מקל מגב, והניפו בתנועת איום לעבר המתלוננת ובנו, והם התרחקו מפניו. הנאשם יצא מהדירה אך שב מייד, התקרב למתלוננת ובנו, סטר בפניהם והכה אותם באגרופים. בעקבות כך נגרמו למתלוננת שטפי דם בכל חלקי גופה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות תקיפת קטין בידי אחראי, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 382(ב) ו-380 לחוק העונשין.

16. **באישום העשירי** הודה הנאשם כי במהלך חודש הרמדאן, במחצית שנת 2022, הוא הבחין שהמתלוננת, שישיבה בסלון הדירה, התכתבה בטלפון הנייד שלה, ורשימת אנשי הקשר שלה כללה גברים. הנאשם תחקר אותה על כך, ובתגובה השיבה לו המתלוננת שהיא מתכתבת עם חבר ללימודים. אז צעק עליה הנאשם, נטל פטיש, והלם בטלפון הנייד שלה עד שנשבר. לאחר מכן שלח הנאשם הודעה קולית לחבר שעומו התכתבה המתלוננת, הורה לו לנתק עמה קשר, ואיים על המתלוננת באומרו: **"אוי ואבוי לך אם תהיי בקשר עם גברים"**. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות היזק לרכוש במזיד ואיומים, לפי סעיפים 452 ו-192 לחוק העונשין.

17. **באישום האחד עשר** הודה הנאשם כי עובר לחודש אוגוסט 2022, בשעת לילה, הוא הגיע יחד עם חבר לבקר את המתלוננת בדירתה בגבעת שמואל, והשלושה שוחחו ברחוב. בסיום המפגש ליווה הנאשם את המתלוננת לדירתה, אז היא ביקשה לחבקו ולאחל לו לילה טוב, ובתגובה הכה אותה הנאשם במכת אגרוף חזקה בפניה. המתלוננת, שנדהמה ממעשיו של הנאשם, שאלה אותו לפרש התנהגותו, והלה השיב: **"יופי דיברת עם האחר אפילו לא התייחסת אליי, אני מתחרט שבאתי מבחינתי הזדיינתם"**, ומייד אחר כך חיבק אותה ונשק לה. באישום זה הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

עדות נפגעת העבירה לעונש

18. לקראת דיון הטיועונים לעונש הגישה המאשימה בקשה להעיד את המתלוננת בדלתיים סגורות ומאחורי פרגוד, על מנת לאפשר למתלוננת לממש את זכותה להשמיע את קולה כנפגעת עבירה, ומפאת החשש הרב שהביעה למסור עדות בבית המשפט אל מול הנאשם ואל מול אנשים נוספים. ב"כ הנאשם הסכים לסגירת הדלתיים, אך התנגד לשמיעת העדות מאחורי פרגוד. בפתח הדיון נשמעו טיעוני הצדדים לבקשה, ולאחר שהשתכנעתי כי יש לאפשר למתלוננת למסור עדותה בחופשיות, לנוכח חששה הרב ובשים לב לעובדה שהובאה לדיון ממקלט לנשים נפגעות אלימות, נעתרתי לבקשת המאשימה במלואה, ועדות המתלוננת נשמעה מאחורי פרגוד, בהתאם להוראת סעיף 6(2) לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001. על מנת שלא לפגוע בצנעת הפרט יובאו דברי המתלוננת בתמצית ובזהירות המתבקשת.

19. המתלוננת סיפרה בעדותה כי היא אומצה בגיל שנתיים וחצי, אך גילתה על כך רק בגיל העשרה. כשנתיים עובר לעדותה, בהיותה בת 22 פתחה את תיק האימוץ ואיתרה את הוריה הביולוגיים, לרבות לאחר סיוע של התקשורת. עוד סיפרה כי במשך כחודשיים מיום היכרותה עם אביה היא חשה שייכות וביטחון בנוכחותו, אך המצב התהפך, שליטת הנאשם עליה התהדקה, הוא דרש לדעת פרטים מדויקים על אורחות חייה, והיא חשה צורך בהגנה מפניו.

20. הוסיפה המתלוננת וסיפרה כי הנאשם נהג לעיין בטלפון הנייד שלה, לקלל ולהשפיל אותה, לאיים עליה, להכות אותה במקל שגרם למכאובים גם שעות לאחר כל תקיפה, והציגה בדיון צלקת בסמוך למרפק ידה (שתועדה בתמונה 5, בטל/2). בשל כך והיות שהיא לא ידעה לצפות את ההתפרצויות של הנאשם, היא פחדה ממנו מאוד. היא סיפרה שבעקבות מעשיו של הנאשם מצבה התערער, היא לא הצליחה לעבוד ופיטרו אותה מספר פעמים מעבודתה. בנוגע לאישום התשיעי תיארה המתלוננת את ההתרחשות; אז הכה אותה הנאשם פעמים רבות בראש, וסיפרה כי שקלה לפנות לבית החולים, ושחרף כאבי הראש והחבלות שנגרמו לה היא חששה לעשות זאת.

21. המתלוננת שיתפה בבכי שמאז האירועים היא סובלת מהתקפי חרדה, מתקשה לישון, להתרכז ולנהל אורח חיים תקין, וכי היא שוהה במקלט לנפגעות אלימות, ורואה מול עיניה מדי יום ביומו את המקל שבאמצעותו תקף אותה הנאשם. עוד סיפרה שהיא מתמודדת עם קשיים כלכליים, שהיא נאלצה לקנות חפצים שונים לאחר שהנאשם שבר אותם, ושבעקבות מצבה אין ביכולתה לעבוד. לדבריה, בשל האלימות שחוותה היא נפגעה

בתפקודה בניהול בית, והיא איננה מסוגלת לטפל בבתה בת ה-4 שנים וחצי.
22. לשאלות הסנגור השיבה המתלוננת כי איש לא חייב אותה ללכת למקלט לנשים נפגעות אלימות, אך היא חיה בפחד ולאורך תקופה ארוכה חששה לצאת מהמקלט. כן אישרה שבתה נמצאת בחזקת אביה, וכי בבית משפט לענייני משפחה מתנהל הליך בנוגע להסדרי הראייה שאין לו כל קשר לנאשם, אך הבהירה שהעובדה שהיא חיה במקלט וזקוקה לטיפולים רבים הערימה עליה קשיים נוספים גם בהקשר זה.

תמצית טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

23. ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה עמדה על חומרת העבירות שביצע הנאשם ועל נסיבותיהן הקשות, על הפגיעה העצומה שפגע בערכים המוגנים לאורך תקופה ממושכת במספר הזדמנויות, חודשים בודדים לאחר שפגש אותה לראשונה. במהלך הדיון הציגה המאשימה את סרטון מצלמות האבטחה מדירתה של המתלוננת שתיעד את האירוע באישום התשיעי (והוגש כראיה לעונש - טל/3), וטענה כי הוא קשה לצפייה, ומדגים רק "פיסה" משגרת חיי המתלוננת באותה תקופה.

24. הוסיפה התובעת המלומדת וטענה כי הנאשם התעלל במתלוננת, השתמש בפערי הכוחות ביניהם, השפיל והקטין אותה, שבר את רכושה, איים עליה בבוטות, ותקף אותה באלימות פיזית חמורה, כדי להשיג שליטה על כל חלקי חייה, לרבות בסיוע בנו הקטין, שאותו שלח לישון עם המתלוננת בדירתה ברמלה, ופיקח עליה בדירתה באמצעות מצלמות אבטחה.

25. ב"כ המאשימה הגישה אסופה של פסיקה, טענה כי זהו מקרה ייחודי החורג מהפסיקה השגורה, וכאמור, עתרה לקבוע מתחם ענישה הולם כולל הנע בין 6 ל-8 שנות מאסר בפועל. התובעת נדרשה לנסיבות שיש לזקוף לזכות הנאשם, ובהן הודאתו, אך טענה שיש ליתן בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול, לרבות בכל הנוגע לעברו הפלילי הרלוונטי, אף שהוא ישן, ועתרה להשית עליו עונש מאסר למשך 7 שנים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת שלא יפחת מ-50,000 ₪.

26. ב"כ הנאשם עוה"ד דורון שטרן טען שהרקע לביצוע העבירות נבע, בין היתר, מהעובדה שהמתלוננת גדלה במשפחה מאמצת באורח חיים חרדי, השונה מאורחות חיי של הנאשם, המוסלמי, ושכל רצונו של הנאשם היה לקבל שליטה חזרה על בתו האבודה. לכן הנאשם שמח מאוד על פגישתו עם המתלוננת, כפי שכך גם היא הרגישה, אך לאחר מספר חודשים התעוררו קשיים שהביאו לביצוע העבירות, ובהקשר זה ציין כי רב הנסתר על הגלוי.

27. הסנגור המלומד הפנה להודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בשנית, שרוכך בעובדותיו, וטען כי בכך ביקש הנאשם להגן על המתלוננת ולחסוך את הפגיעה הנוספת בה בניהול המשפט, חרף האפשרות שעמדה בפניו לנהל הליך הוכחות ארוך, בין היתר בשים לב להעדר תיעוד רפואי על חבלות שנגרמו למתלוננת. לכן טען ב"כ הנאשם שיש לתת משקל רב להודאת הנאשם, ובכך גם לעודד נאשמים במקרים מורכבים לקחת אחריות על מעשיהם.

28. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה אחד, משמדובר במסכת אירועים שהתפרשו על פני שלושה חודשים ויש ביניהם זיקה קרובה. עוד טען הסנגור כי העבירות שבוצעו אינן ברף גבוה, היות שרובן הן עבירות תקיפה סתם ואיומים, בהעדר חבלות למתלוננת, ואף במקרים שנגרמו חבלות הן היו שטחיות בלבד ולא הסבו לה נזק גופני.

29. בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה הסנגור לעובדת היותו אב לשישה ילדים קטינים, ולכך שהוא סובל מבעיות רפואיות, ולפני כשנה וחצי עבר התקף לב וצנתור (הוגשו אסמכתאות רפואיות - טל/4). הוסיף ב"כ

הנאשם וטען שהנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול כבר בשלב המעצר, אך בקשתו נדחתה והוא נעצר עד לתום ההליכים, ושברצונו לפנות לקבלת טיפול במהלך מאסרו. למעשה נמסר כי הנאשם ביקש, כבר עתה, להעבירו לכלא חרמון ולשלו בו בטיפול.

30. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר. בנוגע לגזירת העונש בתוך המתחם טען הסנגור כי בהתחשב במכלול נסיבותיו של הנאשם, בעברו הפלילי הישן, ובמשקל הרב שיש ליתן להודאתו, יש למקם את עונשו בחלק התחתון עד האמצעי של המתחם. כן הדגיש כי אין לגזור עונש במעין חישוב אריתמטי של העבירות, דבר שיביא להחמרה בלתי מידתית עם הנאשם.

31. הנאשם בדברו לעונש סיפר כי בשנת 2000, לאחר שהשתחרר ממאסרו האחרון, הוא פנה לרווחה כדי לאתר את בתו, אך רק בשנת 2006 נאמר לו שהיא נמסרה לאימוץ. בעקבות זאת הוא התחתן והקים משפחה חדשה, עד שביום 31.11.2022 הוא הכיר את בתו ושמח על כך מאוד. הנאשם סיפר שהוא השתתף בסדנאות טיפול באלימות במהלך מעצרו, וכי עתה הוא ממתין לגזר דינו כדי שיוכל לעבור לכלא חרמון ולהשתתף בתוכנית טיפול שאורכה שנה ו-8 חודשים, שנועדה לטפל בבעיות אלימות ושימוש באלכוהול.

32. במעמד זה התנצל הנאשם בפני אשתו "על כל מה שעברה בשנה האחרונה" ועל מה "שהמתלוננת העבירה אותה", וביקש גם את סליחתה של המתלוננת, איחל לה שתמצא זוגיות ושיהיה לה כל טוב. הנאשם הוסיף ואמר שבתו המתלוננת חשובה לו מאוד, וכי הוא עשה קעקוע שלה על גופו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

33. כאמור, זהו מקרה ייחודי של אלימות פיזית ומילולית מתמשכת שהפגין הנאשם כלפי בתו, ושל מקרה תקיפת בנו הקטין. המעשים שביצע חמורים ביותר, והם פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש, הביטחון האישי והרכוש, שלפגיעתם בתוך התא המשפחתי משנה חומרה, שכן זהו אמור להיות מקומם המוגן והבטוח של ילדים מפני כולי עלמא.

34. חודשים בודדים לאחר שהמתלוננת הכירה את אביה ביוזמתה, הוא רכש את אמונה ואת מבטחה בו, וניצל את הצורך שלה לזכות באהבתו לראשונה בחייה ולחוש תחושת שייכות וביטחון שכה היו חסרים לה. מתוך צורכי השליטה שלו ודפוסיו האלימים פגע הנאשם במתלוננת, פעם אחר פעם, במעשי אלימות ללא רחם, שהותירו בה חבלות וצלקת, רמסו את כבודה כאדם ואישה צעירה, וערערו את נפשה ואת נתיב חייה המורכבים מראשיתם.

35. לפני למעלה משני עשורים נדרש בית המשפט העליון, מפי כב' השופטת ד' ביניש (כתוארה דאז) בע"פ 4596/98 פלוגית נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145 (2000), לחומרה הגלומה בעבירות במשפחה כלפי ילדים, אף במקרים שאינם כרוכים באלימות חריגה, וקבע כדלקמן:

"[...] ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכול וכול, והיא שריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבוט כרצונו, כך גם כאשר ההורה מאמין בתום-לב שמפעיל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת

בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאיפתנו לחברה נקייה מאלימות".

כך חזר ושנה גם לאחרונה בע"פ 2722/23 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.5.2023):

"מעל שני עשורים עברו מאז נפסקה ההלכה לפיה אלימות פיזית נגד ילדים היא דפוס פעולה עברייני שיש לנהל נגדו מלחמת חורמה (ראו: ע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145 (2000) (להלן: עניין פלונית)). האלימות אותה הפעיל המשיב כלפיי ילדיו הייתה קשה, בוטה, מתמשכת, מסוכנת, ומשפילה. הנפש מזדעזעת והלב נכמר למקרא מסכת האלימות השיטתית אותה עברו הילדים, שכאמור כללה את הכאתם בראשם ובגופם באמצעות חגורה ובקבוק ברזל, דריכה על ראשם והטחתו בקיר ומשיכה בשיער - מעשים אשר בוצעו על ידי אביהם שהיה אמן על שלומם, על ביטחונם ועל רווחתם".

36. איתור פסיקה נוהגת ממנה אפשר ללמוד לענייננו אינו פשוט מחמת חריגות המקרה דנן. עם זאת אפנה לפסיקה שלהלן, שחלקה הוגשה על ידי באי כוח הצדדים:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 11067-07-19 **מגרלשוילי נ' מדינת ישראל** (19.11.2019) (הוגש ע"י שני הצדדים), התקבל ערעור על חומרת העונש שהושת על מערער שהודה בחמישה אישומים של מסכת עבירות שביצע כלפי אשתו, ילדיו ואימו במשך כשנה וחצי. המערער סטר לבני משפחתו במספר רב של הזדמנויות, הכה במכות אגרוף את אימו ואשתו, איים על אשתו מספר פעמים, ותקף אותה בפצירה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש כולל שנע בין 24 ל- 72 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 48 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש הכולל נמוך מהרף הראוי, עם זאת נתן משקל רב יותר להודאת הנאשם, לצד היותו נעדר עבר רלוונטי, הקל בעונשו והעמידו על 41 חודשי מאסר בפועל.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 47964-06-22 **דראגה ואח' נ' מדינת ישראל** (9.1.2023) (הוגש ע"י המאשימה), נדון מקרה חמור שבו נדחה ערעורם של אב ואם מבוגרים (הורים ל- 17 ילדים) על העונש, שיחד עם בניהם תקפו את בתם בהיותה כבת 19, לאחר שגילו שניהל קשר במסרונים עם גבר, והורשעו לפי הודאתם בעבירות כליאת שווא, תוך שימוש בשרשרת ברזל, הכאתה בחפצים והשפלתה, באופן חוזר ונשנה גם על ידי אחיה, במשך שעות ארוכות, עד שהצליחה לברוח בעזרת אחותה הקטינה שנחלצה לעזרתה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה כולל שנע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, וגזר על כל אחד מהנאשמים 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות, לרבות תשלום פיצויים בסך 40,000 ₪.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 62344-06-22 **זוהר נ' מדינת ישראל** (7.11.2022) (הוגש ע"י ההגנה) התקבל ערעור על חומרת העונש שהושת על מערער שהורשע לפי הודאתו בשמונה אישומים של אלימות חמורה נגד זוגתו, לאורך תקופה ארוכה שבה השפיל אותה, איים עליה ותקף אותה בסטירות ובעיטות, וגרם לה לחבלות. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם כולל שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על חומרת העונש, והעמידו על 32 חודשי מאסר, בהתחשב בעברו הישן ובהודאתו, שחסכה את עדות המתלוננת.

ד. בתפ"ח (ת"א-יפו) 802-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.2.2013), הורשע נאשם על פי הודאתו בשמונה אישומים, בגין ריבוי עבירות תקיפת בת זוג, אימים והתעללות בקטין על ידי

אחראי, בכך שאיים על בת זוגו באיומים מיניים, הכה אותה, משך בשערותיה, קילל אותה, והכה את ילדיו בחגורה בהזדמנויות שונות, תפס בשערותיהם, זרק עליהם חפצים, ובאחד המקרים גרם להם המטומות. בית המשפט קבע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים, וגזר על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בהודאתו, בנסיבות חייו המורכבות, בחיסכון בשמיעת עדויות בני משפחתו ובעובדה שהושמטו מכתב האישום המקורי עבירות חמורות.

ה. בת"פ (ב"ש) 24402-02-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.5.2018) (הוגש ע"י ההגנה), הורשע הנאשם על פי הודאתו במספר עבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת קטין, תקיפת קטינים על ידי אחראי ואיומים, בכך שבמספר מועדים במשך כ-7 שנים סטר לילדיו ולאשתו, הכה אותם באמצעות מקל בידים וברגליים, דחף את אשתו ואיים עליה, ובאחד המקרים הצמיד מגהץ רותח לרגלו של אחד מילדיו וגרם לו כוויה. בהזדמנות אחרת זרק צלחת על הרצפה, הצלחת התנפצה, ורסיס שלה פגע בפניו של אחד מבניו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם לכל אישום, והטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 40 חודשים וענישה נלווית, בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם ובהודאתו החלקית.

ו. ברע"פ 6464/10 **דנון נ' מדינת ישראל** (20.9.2010), נדחתה בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש שהורשע לאחר שמיעת ראיות בשלוש עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, בשתי עבירות של תקיפת קטין ובעבירת איומים, בכך שהוא הכה את אשתו במספר רב של הזדמנויות בכל חלקי גופה וגרם לה לסימנים כחולים, איים שיהרוג אותה והכה את בנם הקטין במספר הזדמנויות כשזה ניסה להגן על אמו, וגרם לו לסימנים. בית משפט השלום גזר על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, לאחר שהובאו בחשבון עברו הפלילי הישן אך המכביד של המבקש, התקופה שבה נמשכו העבירות, והעדר נטילת אחריות על העבירות, אל מול מצבו הבריאותי והכלכלי של המבקש.

37. עוד על הענישה הנוהגת אפשר ללמוד גם ממקרי אלימות של נאשמים כלפי בנות זוגם, אף שחומרתם פחותה לדידי מעניינו, כדלקמן:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 21079-01-23 **מהגרפטה נ' מדינת ישראל** (6.3.2023) (לא פורסם) (הוגש ע"י המאשימה) התקבל ערעור על חומרת העונש שהושת על נאשם נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו בשבעה אישומים של עבירות אלימות כלפי אשתו, רובן עבירות איומים, שכללו אלמנט מרכזי של ביזוי ושליטה, לצד עבירות אלימות נוספות של תקיפה סתם, תקיפת שוטר והיזק לרכוש. בית המשפט השלום עמד על חריגותו של המקרה מפאת הפגיעה הנפשית במתלוננת, קבע מתחם שנע בין 30 ל-50 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם מאסר למשך 34 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונש, והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 30,000 ש"ח.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 10457-05-21 **רחמים נ' מדינת ישראל** (7.11.2021), נדחה ערעור על חומרת העונש שהגיש נאשם בן 49 שהורשע בשני אישומים של אלימות כלפי זוגתו, בכך שסטר לה והכה אותה באגרופים ובמקל עד שנשבר - אלימות שנמשכה שעות לאורך היום, ובאישום אחר תקף אותה באגרופים וגרם לה לחבלות, כשלושה שבועות קודם לכן. בית משפט השלום קבע שני מתחמי ענישה; בגין האישום הראשון מספר חודשי מאסר ועד 12

חודשים, ובאישום השני מתחם שנע בין 12 ל- 48 חודשים. בהתחשב בעבר פלילי מכביד, הכולל 16 הרשעות קודמות, וחרף מצבו הנפשי (בגינו אושפז במהלך מעצרו, והופסקו ההליכים נגדו באופן זמני), הושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל.

38. מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת וכלפי בנו נגועים בפגם מוסרי חמור. הנאשם קיבל מתנת חיים - את בתו המאומצת שרצה בהתרגשות אל חיקו. בתוך זמן קצר נתנה בו המתלוננת אמון, פתחה בפניו את חייה, וחשה ביטחון ושייכות בנוכחותו.

39. כפי שטען הסנגור, ברבות השנים ונסיבות החיים נוצר פער גדול בין הנאשם, בהיותו ערבי מוסלמי, לבין המתלוננת, שגדלה במשפחה מאמצת יהודית חרדית. לטענת ההגנה כל רצונו של הנאשם היה לשלוט בבתו האבודה שחזרה לחייו. אלא שבכך היה טמון שורש הרע, משום שהנאשם התייחס לבתו כאל קניינו, וניסה לעצב אותה בכוח לפי תפיסת עולמו, מתוך חשיבה מעוותת ודפוסי שליטה אלימים פוגעניים ודורסניים.

40. במשך חודשים פגע הנאשם במתלוננת בהתנהגות משפילה, מבזה, כואבת וקשה. הוא רמס את פרטיותה ואת כבודה - הן כאישה והן כאדם בעל צרכים, רצונות, מחשבות וחירות בסיסית - וחדר ברגל גסה לכל תחומי חייה. הנאשם שלט בבתו ללא מיצרים וללא רסן.

41. בסיכומו של דבר הורשע הנאשם בביצוע חמש עבירות אימים כלפי המתלוננת; בשש עבירות תקיפה סתם; בשלוש עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש; ובשלוש עבירות של היזק בזדון לרכוש. במעשיו נקט הנאשם אלימות פיזית ונפשית בוטה ומכוערת. הוא הכה את המתלוננת בעוצמה במספר הזדמנויות באמצעות מקל, השליך עליה חפצים, תקף אותה באגרופים ללא רחם בחלקי גופה השונים, משך באוזנה אל מול אחיה הקטין, משך בשיערות ראשה ותקף ללא רחם גם את בנו - אחיה למחצה - לנגד עיניה. הנאשם עיין בטלפון הנייד שהחזיקה המתלוננת, שבר אותו מספר פעמים, איים עליה באימים מוחשיים שיפגע בה ובחייה, אסר עליה להיות בקשר עם שכניה ודרש שתתקין מצלמות אבטחה בדירתה, פרץ למקלחת בזמן שהתקלחה והייתה ערומה, ודאג "להשגחה" צמודה עליה בסיוע בנו הקטין, הצעיר ממנה בהרבה.

42. כעולה מעדות המתלוננת לעונש וממסכת האישומים בהם הודה, הנאשם הילך עליה אימים, למרות שכל חפצה היה לקבל חיבוק ומשענת ממנו. תחתם נפגעה המתלוננת מנחת זרועו של הנאשם פעם אחר פעם. כפי שטענה ב"כ המאשימה, הנאשם הפך עבור בתו ממגן לאויב, הטיל עליה צל כבד ופגע בה ממשית, הן בגופה והן בנפשה.

43. ובנוגע לחומרת העבירות - הסרטון שתיעד את האישום התשיעי, הקשה בפני עצמו, מעיד כאלף עדים על עוצמתה הגבוהה של הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים. זהו תיעוד מצמרר של התפרצות זעם ואובדן עשתונות של הנאשם כלפי בנו הקטין וכלפי המתלוננת, שהוא דוגמה עד כמה מילים מחוירות אל מול תמונת המציאות.

44. ברור לכל שאף תמונות וסרטונים הם תיעוד מוגבל שאין בו להעביר את כאב המכה, את תחושת ההשפלה, ואת הפחד מהמכה הבאה. מעובדות כתב האישום והסרטון עולה כי הנאשם תקף את ילדיו - בנו ובתו המתלוננת - באכזריות וללא רחם. הוא הכה בהם פעם אחר פעם במקל עד שנשבר, והם התקפלו מכאבים עזים ושכבו על הארץ. אך הנאשם לא הסתפק בכך, אלא המשיך והכה אותם באגרופים ובסטריות, הלך ונטל מקל נוסף ואיים באמצעותו שוב לתקוף אותם. כל זאת עשה הנאשם לעינית מצלמת האבטחה, כחלק מדרכו לשלוט במתלוננת בכל צעד ושעל, גם בדלת אמות דירתה, תוך אובדן כמעט מוחלט של פרטיותה.

45. לא אחזור ואכביר מילים על כל המעשים שביצע הנאשם ושעליהם עמדתי בהרחבה בפתח גזר הדין. ויודגש, כי אומנם במרבית המקרים עסקינן בעבירות "תקיפה סתם" ו"אימים", ואולם, בנסיבותיהן טמונה חומרתן הרבה. הנאשם שבר את רוחה של המתלוננת ואת גופה, וכך מימש את מטרתו - להביא לשליטה מוחלטת שלו בבתו

הבגירה. במעשיו כלפי המתלוננת היה רכיב של ביזוי והשפלה, ומכלול מעשיו נושקים לעבירת ההתעללות. חומרה רבה יש במעשי הנאשם גם כלפי בנו, שהנאשם הפליא בו מכותיו כאילו היה זה עניין של מה בכך, מעשה של יום ביומו.

46. ובנוגע לתוצאות המעשים, התרשמתי מדבריה הכנים של המתלוננת לפניי, כי הנאשם במעשיו גרם לה נזקים כבדים, עד כדי צלקות של ממש, בגוף (כפי שהציגה במהלך הדיון בידה); וחמור לא פחות - בנפשה. המתלוננת סיפרה על חרדות קשות שמהן היא סובלת, על קשיי שינה ועל רעידות, לדבריה, "[...] **אין יום שאני לא רואה את המקל מול הפנים שלי ואת ההשפלות [...]**" (עמ' 20, ש' 26), לא בכדי היא שוהה במקלט לנשים נפגעות אלימות, אף שהנאשם עצור עד לתום ההליכים מאז חודש נובמבר 2022.

47. במכלול הנתונים לעיל, לנוכח ריבוי המקרים וחומרתם בעיקר כלפי המתלוננת אך גם כלפי הבן, בשים לב לאורך התקופה שבוצעו, והשלכותיהם כלפי המתלוננת (ובוודאי גם כלפי בנו, אף שעמדתו לא הובאה לפניי), בהתחשב בפסיקה הנוהגת ובהעדר מחלוקת כי נכון לקבוע מתחם עונש כולל מחמת הזיקה ההדוקה שבין המעשים, **אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם נע בין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל.**

גזירת העונש בתוך המתחם

48. הנאשם בן 42, נשוי ואב לשישה ילדים קטינים (בני 4 עד 16) (פרט למתלוננת, שכאמור נמסרה לאימוץ בילדותה), המתגוררים עימו ועם אשתו בעיר רמלה.

49. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את עדותה של המתלוננת. ודוק, אף שהמתלוננת העידה כנפגעת עבירה לבקשתה, מובן שנחסך ממנה קושי רב הכרוך במסירת עדות מפורטת בנוגע לכל האישומים.

50. לא פחות חשוב מכך בעיניי, יש להודאת הנאשם משקל לזכותו בעטיה של האמירה הברורה הנלמדת ממנה כלפי המתלוננת ומשפחתו, כי הוא האשם היחיד במעשים החמורים שביצע. האמת והצדק לצידה של המתלוננת. אין ברור מזה, ואיש לעולם לא יוכל לטעון אחרת.

51. הנאשם התנצל על מעשיו בבית המשפט, בפני אשתו ובפני המתלוננת וסיפר על רצונו בטובת בתו. עם זאת, התרשמתי כי על הנאשם לעבור עוד כברת דרך כדי להפנים נכוחה את הפסול במעשיו, וללמוד את הלקח הדרוש מכך, בשים לב שהתנהגותו לא הייתה ספונטנית אלא שיטתית, והיא מחייבת שינוי תפיסה ודפוסי התנהגות אלימים.

52. לנאשם רישום פלילי רלוונטי הכולל 5 הרשעות קודמות, לרבות בגין עבירות בתחום האלימות הזוגית. בשים לב שמדובר בהרשעות ישנות מאוד אתן להן משקל מתון. בהרשעתו האחרונה משנת 2014 הורשע הנאשם בעבירת סמים לצריכה עצמית; בשנת 2003 הורשע בעבירות איומים והיזק לרכוש; בשנת 2002 נדון בגין מסכת עבירות אלימות למאסר על תנאי (להצהרת המאשימה הנאשם ביצע את עבירות האלימות בשנים 2002 ו-2003 כלפי אשתו); ובשנת 1999 נדון הנאשם לשלושה מאסרים, למשך 12 חודשים (בגין הרשעה בעבירות אלימות שבוצעו, להצהרת המאשימה כלפי אימה הביולוגית של המתלוננת), 9 חודשים ו-3 חודשים - בגין עבירות אלימות, היזק לרכוש במזיד והפרות הוראה חוקית.

53. מהתיעוד הרפואי העדכני שהגיש הנאשם עולה כי הוא עבר צנתור, כי הוא מעשן כבד, והנאשם עצמו העיד על שתייה מרובה של אלכוהול בהיקף של עד 15 בירות ביום.

54. בהחלט ייתכן שלנאשם בעיה של שימוש מופרז באלכוהול, שמתווספת לבעיית השליטה בכעסים, לפרצי האלימות, לכוחנות ולדפוסי חשיבה מעוותים. אלו, בשילוב עם עברו הפלילי, מצביעים על סיכון גבוה במצבו לביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה בכלל וכלפי המתלוננת בפרט.

55. כפי שאמרתי בפתח הדברים, על העונש במקרה דנן לשקף את עקרון ההלימה בגין ביצוע מסכת עבירות

חמורות, ואת הצורך הברור בהרתעת הנאשם ואחרים שכמותו לבל ירימו יד על ילדיהם. בה בעת, אני סבורה שהצדק עם ההגנה שיש ליתן משקל רב להודאתו המלאה של הנאשם במיוחס לו, והוא יובא לביטוי בגזירת העונש באמצע המתחם.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר בפועל למשך 4 שנים וחצי (54 חודשים), שירוצה החל מיום מעצרו.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, ועבירת רכוש למעט החזקת נכס חשוד כגנוב, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך 30,000 ₪ שישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.2023 ובכל 1 בחודש שאחריו. תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים שלהלן: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.i (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"ג, 24 אוגוסט 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי ועוה"ד נועם אלימלך, הנאשם - הובא באמצעות שב"ס ובא כוחו עוה"ד דורון שטרן.